

Johann Georg Dorsche

**Rector Universitatis Rostochiensis, Johannes Georgius Dorscheus,
Argentoratensis D. ad Funerationem ... Viri Dn. Jacobi Lembken/ Senatus
Rostochiensis Assessoris Senioris & Camerarii longe meritissimi, XXI. Iul. ...
fatisfuncti, Omnes Omnium Ordinum Literatos ... vocat, rogat, hortatur ...**

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn773014497>

Druck Freier Zugang

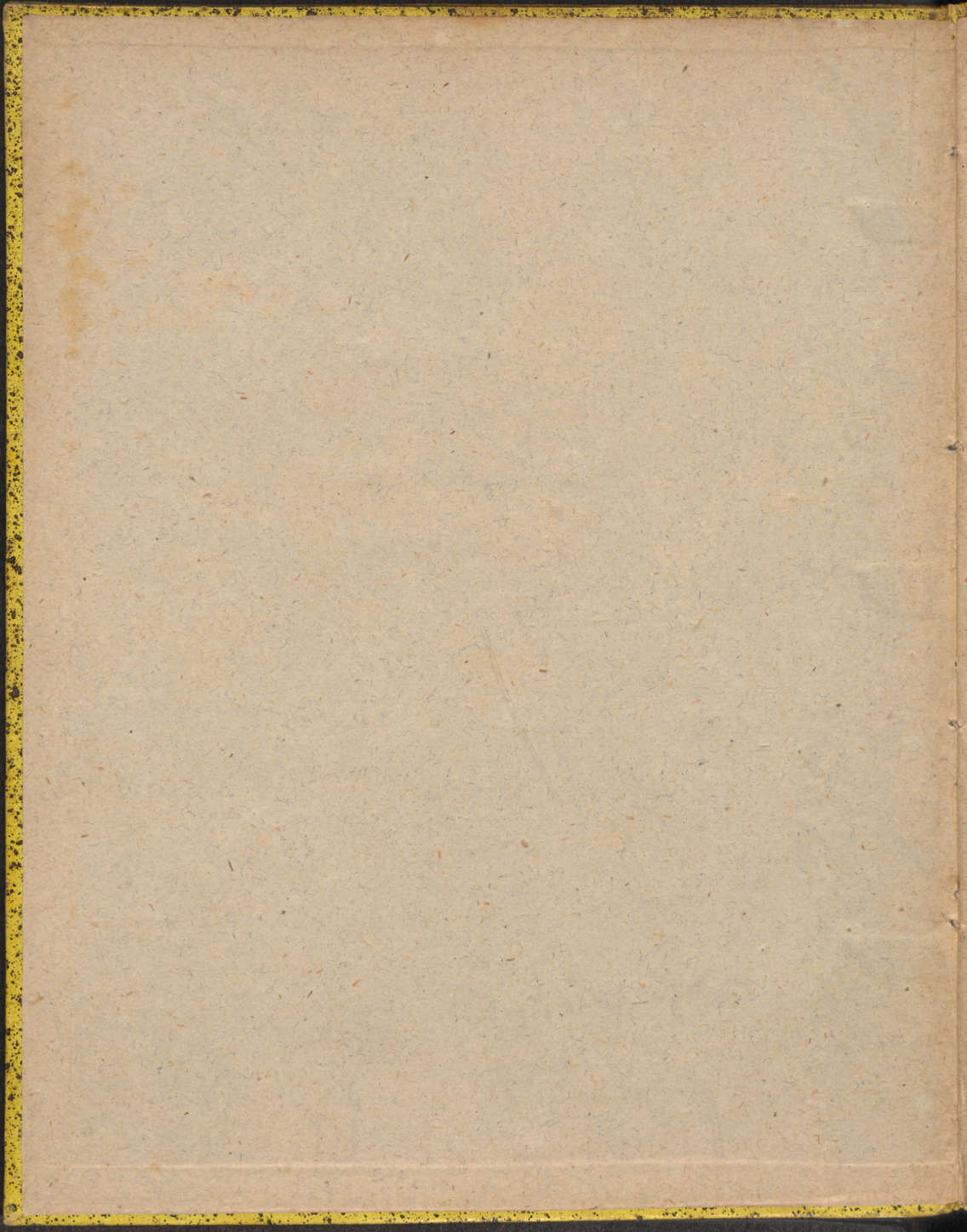
Dorscheus, J. G.

in

J. Lembke.

Rostock, 1656.

147
362

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,
IOHANNES GEORGIUS
DORSCHENS,
ARGENTORATENSIS D.

ad
Funerationem

AMPLISSIMI & PRUDENTIS-
SIMI VIRI

DN. JACOBI Gembken

Senatus Rostochiensis Assessoris Senioris
& Camerarii longè meritisimi,

XXI. Jul. circa vespert. IX. satisfuncti,

OMNES OMNIUM ORDINUM

Literatos & Cives cum primis Academicos,

in
funeris honoratissimi coonestamentum.

Superstitum benemeritissimorum solatium
peramanter & officiosè vocat, rogar, hortatur.

*Ad pietatis & pietatis atq; mortalitatis indefinentem
orationem à Dn. JESU precatus!*

—(o)—

ROSTOCHII,
Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
Anno 1656.

E infantibus Isaaco & Rebecca divina benedictione donatis, qui in utero adhuc latitantes miranda & ipsi matri terribili vicissitudine collidebantur, de quorum successibus & futura felicitate responsum dominicum edebatur, quo in populos ex illis prodituros, in sperata lege, singulari discrimine, divina benedictio dispensatur, qui in ipso etiam egressu ex utero

indicia futurae discrepantiae ediderunt, & parentes & alii, ad quos fama rerum praeteritarum emanavit, suspensi fuerunt. Paucis autem Spiritus Sanctum omnem haesitantium sive spem sive metum satiavit, cum Gen. 25. 27. dixit: וַיֵּשׁוּ אִישׁ לְעֵצֵר אִישׁ שׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ אֶתְלֵי. Sanctes Pagninus reddit: *Et fuit Esau vir sciens venationem, vir agricola. Et Jacob erat vir perfectus, manens in tabernaculis.* Arias Montanus Hispal. correxit: *Et fuit Esau vir sciens venationem, vir agri. Et Jacob vir perfectus, manens in tabernaculis.* Leo Juda, Tigurini, & qui hos sequitur Francisc. Varabl. Professor Reg. Parisiensis habet: *Factus est Esau vir gnarus venandi & homo agricola: Jacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis.* Fere iam eandem sententiam Contr. Pelicanus Rubeaquentis Com. h. l. *Factus est Esau vir gnarus venandi, homo agrestis: Jacob autem vir simplex habitabat in tabernaculis.* Sebast. Munsterus Basileensi. parum mutat, cum reddit: *Et fuit Esau vir gnarus venandi, vir campi: Jacob vero fuit vir integer, habitans in tabernaculis.* Seb. Castalio more suo elegantias affectat & reddit: *Fuit Esau vir venandi peritus & agrestis; Jacobus autem vir integer tabernaculorum habitator.* Franc. Junius & Imman. Tremellius ita exprimunt: *Fuit Esau vir peritus venationis, vir agre-*
stis

filii; Iacob vir integer habitabat in tentoriis. Et in notis marg. n. 27. pecuariam & rem domesticam exercens: ideo tentoriis in plurali scribitur q. d. vel domi erat, vel apud greges, ut Gen. 4. 20. Jubal degentium in tentoriis autor fuisse dicitur. Joh. Piscator ad transl. Junij: pro vir agrestis; Malim vir deditus campo, h. e. venationibus. Metonymia subjecti. Hebr. Vir campi sive agri. Genitivus subjecti. LXX. Interpp. in Aegypto reddiderunt: καὶ ἦν ἡσυχὸν ἀνθρώπων εἰδώς κούρησεν ἀγροῦ καὶ: ἰακώβ δὲ, ἀνθρώπος ἀπλάστως οἰκῶν ἐν οἰκίᾳ. Bryling. reddit: Et fuit Esau homo sciens venari, rusticus: Jacob autem fuit homo simplex habitans domum. Onkelosi paraphrasin Chaldaicam h. l. ita reddit P. Fagius Prof. Argentorat. Factus est Esau vir venator (obertans in agris) Iacob vero erat vir integer (minister domus doctrinae.) In notis Fagius addit. Chaldaicè ad verbum est, Vir egrediens in agrum. Intelligit eum fuisse hominem sylvestrem & campestem, h. e. venatorem, qui delectatus fuerit rure, sectando & venando feras, ut sunt hodie nostri nobiles; vult dicere: Er ist ein Junter/ Spazirer/ und Müßiggänger gewesen. Quod vero dicitur de Jacobo, quod fuerit minister domus doctrinae, per hoc intelligit, quod Scholas Rabbiorum, quorum populum docebant, frequentavit, & quod legi divinae pietatisq; operam dederit. Scholam enim Hebraei vocant domum doctrinae. B. Lutherus Esau ward ein Jäger und ein Atermann. Jacob aber ein fromm Mann/ und blieb in der Hütten. MSerim antiquum German. ita habet: Esau ward gemacht ein gelehrter Mann zu jagen und ein Atermann. Wann Jacob was ein einvaltiger Mann/ Er entwehle in den Tabernakelen. Belgica antiqua translatio habet: Esau wert een Jager/ en een Atermann/ Maer Jacob een vroom Man/ ende woonde in de Hütten. Joh. Dierenberg hic, cum alias simiam, agat, interpretem agit: Esau ward ein wolgeschickter Jäger und ein Atermann: Jacob aber ein frommer und schlechter Mann/ und wohnt in den Hütten. Joh. Piscator ita: Esau ward ein Jäger/ ein Waidmann: Jacob aber war ein aufrichtiger Mann und wohnete in Zelten. Ad quae posteriora verba ita notat: daß ist: Er begab sich auff die Haushaltung und Viehezucht. Also wurde von Ioh. gesagt/ daß er habe Schaaff und Kinder und Zelten gehabt. Conf. Gen. 13. 5. & c. 4. 20. Anglica ita habet: And Esau was a Cunning hunter, a man of the field: and Jacob was a plaine man dwelling in tents.

venationi & molestius exposita. Et querunt gloriam, quarunt pacem, opes
& amicitiam potentum. Sed non sentit initio casum suum Esau, donec be-
nedictione spoliatur. Interim superbit, non curat, aut colit Patrem, du-
cit uxorem de Canaanis, & nimis confidenter praesumit, se tantis bonis non
posse excidere. Qui mos perpetuus est omnibus hypocritis & praesumptuosus.
De piis dicunt: sum haeretici, maledicti: nos sumus filii regni, Ecclesia, & po-
pulus Dei. Ideo Esau quoq; arrogavit sibi Episcopatum, & summam guber-
nationem in Ecclesia Abrahae; non multum curavit obedientiam matris, ut
Jacob. Quia servile videbatur obedire matri in istis leviculis & domesticis
actionibus, quae ad servos pertinent & ad Jacob. Ego sum Dominus, cogi-
tavit: Jacob inus Waffer holti Sum Dominus in utroq; ordine, Jacob
est servus meus. Ideo plane securus est & deligit genus vite non molestum,
aut laboriosum, sed gloriosum & splendidum. Et factus est Esau, inquit
Moses, vir gnarus venandi & vir campi. Non ut esset agricola (luis labo-
rando manibus) in campo; quanquam habuit haut dubie fundos & possessio-
nes. sed est antithesis & collatio studiorum utriusq; fratris. Esau exerce-
bat se in agris venando & equitando & bellando. Quid Jacob? Erat sim-
plex & integer, habitans in tabernaculo. War ein Mann der sich sein
still hielt. Impossibile a. est, quin & in alia multa vitia prolapsum sit
Esau. &c. Haec & alia plura B. Lutherus conjecturis perspicacibus in-
dagat. Eo non penetrat Contr. Pelicanus Comm. h. l. cum adversus
Esavum nihil, adversus Jacobum a. acerbius loquitur. Esau, inquit, Ve-
nator & agricola incumbens operibus de genere bonis, ac DEI mandato post
lapsum hominibus injunctis, sc. agricultura, labori manuum, sudori vul-
tus, ferarum venationibus, quae sane occupationes utiles erant & necessa-
riae. Jacob simplex dicitur, in tabernaculo & domi habitans, quod, ut
ambiguum, sumi potest in bonum & malum. Sic igitur dolus, vasfricies, in-
tractabilitas, inclementia ad fratrem famelicum, mendacium ad Patrem
laudem non habens, sed vituperium. sic Pelicanus: plane contra inten-
tionem spiritus s. qui docere vult, quomodo magis magisq; indies
Esavus a viis domini abierit, generi vite plane tanto patriarchae filio
non convenienti sese mancipaverit, cum in se descendere & aeterna
cogitare debuerit, ipse rus & sylvarum opacitates cogitare & fre-
quentare maluerit; cum ex adverso Jacob ad consilia divina com-
positissimum animum exhibuerit. Et ubi quaeſo tanta Esavo necessi-
tas

tas imminebat, ut indagari ferarum omnem vitam impendere neces-
se habuerit? Ambiguitatem, quam Pelicanus somniat, difficitur Lu-
therus, cum ait: Omnes verterunt Tham simplex alber, cum tamen
Hebraeus textus hoc non velit. Tham n. non significat simplicem mente & in-
tellectu h. e. sine solertia & industria, sed voluntate simplicem, rectum,
integrum, candidum. Eadem vox est Psal. 119. beati immaculati. Jacob
n. non fuit stolidus, sicut postea apparet, cum à fratre emit primogenita.
Lyra etiam sic interpretatur, sine plica dolositatis, non simplex propter
defectum industrie. Talis non fuit Esau. Sed voluntate fuit multo astu-
tior, quia uxores duxit gentiles & mixtus est Cananeus. Venatores non sunt
integri, sepius accommodant sua studia ad diversitatem temporum, rerum
& personarum. Jacob a. est simplex & constans, non fluctatur personis,
nec mutatur casibus, non tamen est stultus. Quod a. dicitur, illum
fuisse habitatorem tabernaculorum, pulchre interpretatur B. Luth-
erus p. 369. Jacob, inquit, non est vir campi, non sequitur politica &
carnalia (se tantum, ut Esau:) quamquam politica possunt pie & recte
administrari, sed fuit totus & frequens in tabernaculis, i. mansit domi
apud Patrem & matrem, & in servit. Ac Lyra recitat sententiam Jude-
orum de tabernaculis, quam valde probo, quia sumta à Patribus. Di-
cunt n. intelligi non œconomica tantum tabernacula, sed etiam Ecclesi-
astica: cujusmodi Moysis tabernaculum dicitur & tabernaculum sacrum in-
telligitur. Nos vocamus templa & scholas. Eo a tempore nulla erat diffe-
rentia tabernaculorum sacrorum & œconomiorum. Abraham habuit in
suo tabernaculo Domum Dei & Ecclesiam. Sic tabernacula illa, in quibus
versabatur Jacob, erant sacra, ibiq; primum querebat regnum DEI. Econ-
tra Esau querebat mundi regnum, ideoq; utrumq; amisit, mundanum
& spirituale. Ergo Jacob ad tempus fuit minor & inferior fratre, sed hæsit
ejus animus & fiducia tota in Deo, & fuit bonus & pius juvenis, frequen-
ter & libens visitavit templa & scholas, didicit verbum & bonos mores, au-
divit conciones Patriarche Sem & aliorum, sicut Hebræi annotarunt, &
ex Patribus hausert, quod locus iste debeat intelligi de tabernaculis Sem
& Heber, qui vixit LXXX. annos cum Jacob. Wolfg. Musculus Com. h. l.
Arbitror, inquit, simplicius esse, ut sentiamus, eum contentum fuisse eo
vite genere, quod viderat in parentibus. Erant a. Pastores & utebantur
tabernaculis ad pascendos greges necessarius. Ille immorabatur, custodiendis
gregibus

gregibus intentus, quo vitæ studio usus & postea est in Mesopotamia. Hinc quod de tabernaculis sacris dicitur, sine autoritate & sensu præsentis scripturæ dicitur. Ita & loquitur P. Martyr, h. l. Joh. Mercerus h. l. eam sententiam argutiorem vocat. And. Rivet in Gen. exercit. 116. nullo nisi fundamento dicit. Paræus Comm. h. l. fluctuat etiam, & addit, Sem & Heber jam fuisse vitæ defunctos; cum tamen, ut ex chronologica extensione Chr. Helvici apparet, circa quadragesimum nonum annum ætatis Semus demum fuerit mortuus, & Heber, cum jam septuagesimum octavum ætatis annum ageret Jacobus. Dan. Angelorator in chronologia auroptica mortem Semi alligat ad Ann. Aet. Jacob 50. & mortem Heberi ad ann. æt. Jac. 76. servitutis Mesopotamicæ 2. Nec dissentiunt Leonh. Crenzhem. in chronol. & Clem. Schubert. in scrupul. chronolog. Etiam dubitanter loquitur Cornel. à Lap. & Mart. Delr. h. l. qui ait: Hebræi volunt, ad isæ scholas literarias & à Melchisedeco, quem Semum putant, institutum: crediderim potius paternæ & senis Abrahamæ opera usum. Aperte favet Bened. Perer p. 7. 61. Quid est, quod subditur, Jacob habitasse in tabernaculis. Secundum Cajetanum habet hanc sententiam, Esau studiose agriculturæ & venationi, Jacob a domesticis officiis & culturæ animæ suæ vacasse. At secundum Hebræos, ut referunt Lyrannus & Tostatus, nomine tabernaculorum significatur scholarum locus, quas frequentabat Jacob addiscens sapientiam & Dei timorem. Et unum quidem tabernaculum erat ipsius Melchisedech, qui erat vir sapiens & sacerdos Dei excelsi, alterum erat ipsius Heber, qui erat propheta & de divinis rebus auditores suos docebat. Et cum ista Hebræorum expositione satis concordat paraphrasis Chaldaica. Certè inspicienti scripturam falsum apparet esse, quod dixit Musculus, cum sensu ejus pugnare interpretationem de tabernaculis sacris. Nam si id in mansione in tabernaculis potissimum includendum, ex quo $\overline{\text{D}}$ integritas, pietas, sinceritas, perfectio vera comparari poterat. Ecquid n. $\overline{\text{D}}$ diceretur, qui id, quod præcipuum est, neglexit? At ea comparari poterat mansione sufficienti in tabernaculis sacris & doctrinæ. 2. Cum laudatur Jacobus, quod ingenio fuerit composito & perfectionis studiose, unde libenter in tabernaculis perseveravit, procul dubio committendum non est, ut dicatur, Jacobum palmarium maximumq; tabernaculorum Patriarchalium decus atq; ornamentum non frequentasse, quod

quod est schola pietatis & locus cultus divini, præsertim superstitibus
tot magnis & grandævis, Ecclesiæ Doctoribus. Adde quæ hic commi-
niscitur Jacobus Bouldueus Capucin. de Eccles. Antemosaic. lib. 3. cap.
8. & seqq. Hæc de Jacobi Patriarchæ studiis & immani ab Esavo fra-
tre suo discrepantia commentari placuit ad denunciationem beatissimi
obitus *Amplissimi & Prudentissimi Viri, Dn. JACOBI Sembten, Civis
patricii & Senatoris veterani, meritissimiq.*, Amici, dum viveret, mei ho-
noratissimi & nunc desideratissimi. Deprehendemus enim in hoc JA-
COBO, quæ illius ingenium moresq; referant, si laudatissimum vitæ
ejus curriculum reperierimus. Vivere hanc miseram vitam, h. e. mor-
talis esse cœpit Anno Chr. 1596. 29. Augusti. Editus a. fuit in hanc lu-
cem honestissimo loco, patre Dn. HERMANNO Sembten / b. m.
*senatorio viro & de publico bono præclarissime merito; matre gravissi-
ma & omnibus virtutibus sexui illi congruis decoratissima matrona,
MARGARETA Beermans / ex vetusta Beermannorum & Croni-
orum familia profata; quæ cum JACOBUM nostrum feliciter eni-
xa esset, in Domino expiravit. Avus paternus ipsi fuit, amplissimus &
prudentissimus Vir, Dn. JACOBVS Sembte / Consul civitatis hujus gravissi-
mus & dexterrimus. Avia paterna, ornatissima virtute & pietate,
Matrona, THALIA Beselins / ex antiquissimo Beselinorum gene-
oriunda. Avam matrem habuit spectatissimæ, virtutis Virum,
Dn. JOHANNEM Beerman / præcipuæ dignationis apud nos
Civem. Aviam matrem, veteris ornatus Matronam ANNA M
Khrong. His ex originibus vitam humanam hausit Dn. Jacobus
noster. Christianam & novam, ex saluberrimis baptismi fœdera-
lis undis. Ad hanc tum pietatis solidæ documentis, tum honestæ
exercitationis incrementis, tum etiam variæ eruditionis ornamen-
tis condecorandis ab ipsis, ut ajunt, teneris unguiculis efformatus
est. Parens enim, vir accuratæ disciplinæ, in id præcipuè sibi eniten-
dum censuit, ne bonis exemplis familia ipsius destitueretur. In
æconomicis non tantum adhibitus fuit domi, sed etiam foris, in villis
Stinkenberge & Ruffewitz, agrestis & sylvestris industriæ Specimina,
patri suo venerando & Novaræ optimæ, ELISABETHÆ LUSCO-
VLÆ, probatissima edidit. Annum Chr. 1617. Comitibus Ratisbonensi-
bus videndis & lustrandis superioris Germaniæ regionibus utiliter
impendit. Annum Chr. 1618. insignivit nuptiis exoptatissimis cum
præ*

præstantissima femina ANNA Orbnigen / Eximii Viri, Dn. HENRI-
CI Orbnigen / Civis h. l. primarii, filia, vidua tum Dn. JOHAN-
NIS SCHMIDII, Civis apud nos optimi. Nuptias altero anno
sc. 1619. secutus est ex hoc conjugio parvus æstimatissimus, filii sc.
primogeniti, *Amplissimi & Excellentissimi Viri Dn. HERMANNI*
demben, J. U. D. P. P. & in provinciali Consistorialiq; judicis respecti-
vè Advocati & Procuratoris consultissimi, Dni. Collegæ & Amici mei
honoratissimi, hoc uno infelix, quod mater ei vitam impendere,
necesse habuerit. Sed gaudia ex Dn. Filio suo percepta tristem,
amissæ conjugis expunxerunt memoriam. Nam & ipse obsequio
suo & prosperrimo ad hanc famam gradu parentem exhilaravit &
ducta florentissima Conjuge ELISABETHA SCHNITTLERIA
avum fecit parentem suum, nepotibus ipsi oblati quatuor, filiolis
duobus & filiolis itidem duabus, quarum unam ante triennium ad fa-
miliam suam in cælis superstitem præmisit. Annum Chr. 1620.
post lugubria posita B. JACOBUS noster lætum esse voluit redin-
tegrata familia & domum ducta *lectissima nobilissimaq; Virgine AGNE-*
TA, Nobiliss. Jcti NICOLAI Papfen Filia, quam, cum usq; ad An-
num Chr. 1644. amabili coluisset connubio, in puerperio filioli MAR-
CI non diu superstitis, à se divelli cœlitus rursus videre necesse habuit.
Tribus his paternæ afflictionis, documentis geminis, tenta-
tum B. JACOBUM nostrum clementer respexit DEUS, &
Anno Chr. 1625. sociavit *florentissima Virgini ANNÆ Havemanns/*
Spectatissimi Civis hujus loci, Dn. VALENTINI Havemanns, b. m.
filia dilectissima, nunc post XXXI. annorum florentissimum conju-
gium mœstissima vidua. Superavit hoc matrimonium non solum
diuturnitæ, sed etiam fecunditate anteriora. Progerminavit in eo
primum FILIA, MARGARETA nomine, Anno Chr. 1628. 17.
Januar. quæ Anno Chr. 1647. in florentissimo ætatis statu nuptum data
est viro plurimum reverendo, *amplissimo & excellentissimo, Dn. HER-*
MANNO Schuckman/ SS. Th. D. & Prof. Publ. clarissimo, Consistorii
Ducalis Assessori gravissimo, Domino Collegæ, Amico & in Christo fratri meo
honoratissimo. Exhilaravit hæc & parentem suum, B. Dn. JACO-
BUM nostrum, quem perenni obsequio venerata est, sed & *Veneran-*
dum SENEM, Dn. HENRICUM Schuckmann/ Ampliff. Jctum, An-
ecessorem Acad. hujus excellentiss Consistorii Ducalis ASSESSOREM

B

eminentissimum &c. Socerum suum. Hos sane amabilibus in primis nepotibus auxit felicissime, masculis tribus, foemellis duabus. Deinde ex tertio isto matrimonio prodiit Anno 1634. filius *Jacobus I.* sed qui decem septimanarum spatio vitæ cursum consummavit. Prodiit deniq; Anno 1636. *Jacobus II.* ita hætenus in studiorum suorum curriculo fervidus, ut nunc GREIFSWALDIÆ penitiorum cum bonis literis consuetudinem faciat. Sic quatuor literis novemq; nepotibus B. *Jacobus* noster œconomiam vidit ex se auctam, unde respubl. effloresceret. Sed publicam interim ille rem in ista œconomica foecunditate multis beavit auctibus. Inde in consortium sollicitudinum publicarum vocatus bene merendi gerendiq; nullam occasionem prætermisit. Anno 1627. jam Civitatis hujus aliquibus rusticanis prædiis laudabiliter præfuit. Anno Chr. 1626. in *Centum virum concilium* cooptatus est. Anno 1629. *Senatorio* augusto ordini admotus fuit. in quo diversa usq; adeo obeundo perambulavit officia, ut *Camerarii & Senioris* locum obtinuerit, in omnibus privatim publicæq; bonus, industrius, promptus, sapiens, candidus, antiqui moris tenax, justitiæ deditissimus, religionis sinceræ cultusq; Dei amantissimus. Erga suos parens incomparabilis, erga alios Civis bonus, Amicus apertus, vicinus jucundus, patronus optimus, omnibus desideratissimus. In gravescente ætate cum variis corporis difficultatibus aliquandiu hætenus colluctatus est. Sed superioris septimane die, quam veneris vocant, circa vesperam ex caloris præternaturalis intemperie decumbere cœpit. Abdita in principio vis morbi die Lunæ erupit vehementibus indiciis adeo, ut illi etiam solertissima Dom. Medici admota manus occurrere non potuerit. Hinc deliquia animi varia orta. Ex his eluctatus subinde, animi sui præsentiam, in imbecillitate corporis contestatus est, & de cordis sui cum Deo misericordissimo nexu quæsitus, firmissimam eum & invictum asseveravit. Jamdudum à vinculis terrenarum administrationum liber, tanto facilius cœlestibus hæsit. Itaq; eodem Lunæ die inter gemitus & preces à sancto spiritu excitatus, assistente ultimorum suspiriorum moderatore Ecclesiasta, circa vespertinam nonam, sine commocione corporis ulla, placidè Deo animam sanguine Filii sui purpuratam reddidit, & mortali vita clausa immortalem vivere cœpit, Anno LX. Intelligimus ex hac vitæ Amplissimi Dn. JACOBI Sembten periodo, illum fuisse quidem virum gnarum venandi, vi-
rum

rum agri, sed non ut vanitatibus & voluptatibus indulgeret, verum omnia ad bonum publicum referret. Junxit enim hanc peritiam civili prudentiæ. Fuit vir simplicis candoris & ad perfectionem subinde contendentis animi. Habitavit potissimum in tabernaculis; Oeconomicis, ubi rei familiaris præfuit administrationi; Ecclesiasticis, ubi Deum coluit, animum ad cælestia saginavit, æternitatis desideriis adsuefecit: politicis, ubi consuluit in medium cordatissime prudentissimeq; quæ præteritis remedium, præsentibus sublevamentum, futuris cautelam subministrare poterant. Ex his tabernaculis, in quibus tot annos magna omnium congratulatione, versatus est, transtulit eum Summa manus, benignissima pensatrix laborum sæculi, ad æterna tabernacula, ad mansiones beatificas, in adyta sempiternæ gloriæ. Reddat eadem animæ beatæ tandem gloriosū corpus, dispensatis interim uberrimis in superstites solatiis. Quod terris reliquit, id nos hodie hora I. pomeridiana, ex ædibus defuncti efferendum, ad ædem Marianam, ut communi matri inseratur, comitari decet. Adeste, CIVES ACADEMICI & quotquot boni publici tangimini pia cura, istiq; *bono Quiriti leto dato* funus numerosa compositaq; præsentia illustre facite. Dominus JESUS vos sospitet. Dab. Rostoch A. C. R. clb. Jc. LVI.
ipso JACOBI.

Congregatio erit in æde S. Jacobi, hora I.
pomerid.

